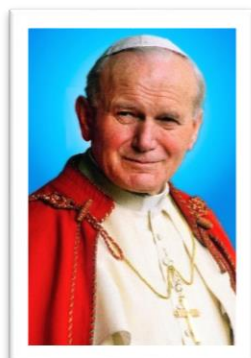


Nasza Wspólnota

nr 80

21 lutego 2021 r.



Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 22-28 lutego 2021 r.

22.02, poniedziałek – święto Katedry św. Piotra Apostoła, godz. 17.00
+ Zbigniew

23.02, wtorek, godz. 17.00
++ Weronika (4 rocz. śm.) i Stefan

24.02, środa, godz. 17.00
+ Zbigniew

25.02, czwartek, godz. 17.00
+ Zbigniew

26.02, piątek, godz. 17.00
+ Zbigniew

27.02, sobota, godz. 17.00
+ Zbigniew

28.02, II niedziela Wielkiego Postu, B
9.00: ++ Aniela, Stanisław, Tadeusz, Maria, Bazyli
11.00: + Zbigniew

Ogłoszenia

- ◆ Serdecznie dziękuję P. Józefie i Piotrowi Słysz za sprzątnięcie i przygotowanie kaplicy na dzisiejszą niedzielę.
- ◆ W piątki Wielkiego Postu nabożeństwo Drogi Krzyżowej będzie sprawowane o godz. 16.30. Msza św. będzie rozpoczynać się wówczas bezpośrednio po nabożeństwie (ok. godz. 17.00).
- ◆ W każdą niedzielę Wielkiego Postu Gorzkie Żale – po drugiej Mszy św. (ok. godz. 12.00).
- ◆ Mateusz Kuczkowski, nasz ministrant, lektor i organista, w dniu wczorajszym rozpoczął posługę głównego organisty w kościele OO. Franciszkanów. Ze względu na naukę szkolną i codzienne obowiązki na nowej placówce nie będzie w stanie pomagać nam tak często, jak miało to miejsce do tej pory.

Za całą dotychczasową pomoc serdecznie DZIĘKUJEMY i życzymy Bożego błogosławieństwa w posłudze liturgicznej w nowej parafii.

- ◆ Dziękuję za ofiary złożone na utrzymanie naszej kaplicy.

Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Tak rzekł Bóg do Noego i do jego synów: «Oto Ja zawieram przymierze z wami i z waszym potomstwem, które po was będzie; z wszelką istotą żywą, która jest z wami: z ptactwem, ze zwierzętami domowymi i polnymi, jakie są przy was, ze wszystkimi, które wyszły z arki, z wszelkim zwierzęciem na ziemi. Zawieram z wami przymierze, tak iż nigdy już nie zostanie zgładzona wodami potopu żadna istota żywa i już nigdy nie będzie potopu niszczącego ziemię».

Po czym Bóg dodał: «A to jest znak przymierza, które Ja zawieram z wami i każdą istotą żywą, jaka jest z wami, na wieczne czasy: Łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną a ziemią.

(Rdz 9,8-15)

W trosce o formację

Przed tygodniem zakończyliśmy rozważania o Dekalogu na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego. W związku z ogłoszeniem przez papieża Franciszka Roku Św. Józefa, rozpoczynamy dziś lekturę adhortacji apostolskiej Jana Pawła II „Redemptoris custos” (Opiekun Odkupiciela) poświęconej św. Józefowi.

Jan Paweł II – Redemptoris custos

Adhortacja apostolska o św. Józefie i jego posłannictwie
w życiu Chrystusa i Kościoła

Małżeństwo z Maryją

„Józefie, synu Dawida, *nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów*” (Mt 1, 20-21).

W tych słowach zawiera się moment centralny biblijnej prawdy o św. Józefie – moment, do którego przede wszystkim nawiązują Ojcowie Kościoła.

Ewangelista Mateusz wyjaśnia znaczenie tego momentu od strony Józefa. Trzeba jednak równocześnie mieć przed oczyma odnośne teksty z *Ewangelii Łukaszowej*, ażeby pełniej zrozumieć kontekst. I tak, w związku ze słowami wersetu: „Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. *Po zaślubinach* Matki Jego, Maryi, *z Józefem*, wpierw nim zamieszkali razem, *znalazła się brzemienną* za sprawą Ducha Świętego” (Mt 1, 18), brzemiennosc Maryi „za sprawą Ducha Świętego” znajduje szersze i jednoznaczne wyjaśnienie w *Łukaszowym opisie zwiastowania narodzin Jezusa*: „Posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja” (Łk 1, 26-27). Słowa pozdrowienia anielskiego: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą” (Łk 1, 28) wywołały wewnętrzne poruszenie Maryi, a zarazem pobudziły ją do zastanowienia. Wówczas Zwiastun uspokaja Dziewicę i objawia Jej szczególne zamierzenie Boże w stosunku do Niej: „*Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodysz Syna*, któremu

nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida” (Łk 1, 30-32).

Ewangelista stwierdził uprzednio, iż w chwili zwiastowania Maryja była „poślubiona mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida”. Sprawa owych „zaślubin” wyjaśnia się pośrednio, gdy usłyszawszy to, co mówił Zwiastun o narodzeniu Syna, Maryja pyta: „Jakże się to stanie, skoro *nie znam męża?*” (Łk 1, 34). Wówczas słyszy taką odpowiedź: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym” (Łk 1, 35). Maryja, chociaż była już „zaślubiona” Józefowi, pozostanie dziewicą, ponieważ Dziecię, które poczęło się w Niej od chwili zwiastowania, zostało poczęte za sprawą Ducha Świętego.

W tym punkcie zapis Łukaszowy spotyka się z Mt 1, 18, i tłumaczy to, co tam czytamy. Jeśli po zaślubinach z Józefem Maryja „znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego”, to fakt ten odpowiada całej treści zwiastowania, a w szczególności ostatnim słowem wypowiedzianym przez Maryję: „*Niech mi się stanie według twego słowa!*” (Łk 1, 38). Odpowiadając na wyraźny zamiar Boga, Maryja z biegiem dni i tygodni ujawnia się wobec ludzi i wobec Józefa jako „brzemienna”, jako Ta, która ma urodzić, która nosi w sobie tajemnicę macierzyństwa.

W tych okolicznościach „Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, *zamierzał oddalić ją potajemnie*” (Mt 1, 19). Józef nie wiedział, jak ma się zachować wobec „cudownego” macierzyństwa Maryi. Szukał zapewne odpowiedzi na to dręczące go pytanie, ale nade wszystko szukał wyjścia z tej trudnej dla siebie sytuacji. Gdy więc „*powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów»*” (Mt 1, 20-21).

